

procedure in te leiden. Alcoa betoogt dat in een situatie waarin de Commissie voordien heeft geoordeeld dat een maatregel geen staatsteun vormde, de Commissie een dergelijke procedure niet kan inleiden behoudens wanneer het eerst een uitvoerig vooronderzoek heeft verricht ten einde te substantiëren waarom de vroegere vaststelling niet langer geldt. Bovendien moet de Commissie de redenen voldoende duidelijk uiteenzetten in haar besluit om de formele procedure in te leiden. Volgens Alcoa heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat de Commissie de formele procedure kon inleiden zonder te onderzoeken of de oorspronkelijke analyse van het besluit van 1996 niet meer gold. De vroegere vaststelling van de Commissie dat de maatregel geen staatsteun vormde, doet ook de vraag rijzen welke procedure moet worden toegepast wanneer de Commissie beslist om de kwestie opnieuw te onderzoeken en de formele procedure tegen de betrokken maatregel in te leiden. Zowel uit de toepasselijke procedureregels als uit het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel vloeit voort dat in dergelijke omstandigheden de procedure voor onderzoek van bestaande steunregelingen moet worden toegepast. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat de Commissie op goede gronden heeft gesteund op de procedure voor nieuwe steunregelingen bij het onderzoek van de tarieven van Alcoa.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice (Chancery Division) (Patents Court) (Verenigd Koninkrijk) op 29 mei 2009 — Synthron BV/Merz Pharma GmbH & Co. KG

(Zaak C-195/09)

(2009/C 193/10)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court of Justice (Chancery Division)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Synthron BV

Verwerende partij: Merz Pharma GmbH & Co. KG

Prejudiciële vragen

- 1) Is een vergunning een eerste vergunning voor het [...] in de handel brengen in de Gemeenschap' in de zin van de artikelen 13 en 19 van verordening (EEG) nr. 1768/1992⁽¹⁾ van de Raad, wanneer deze is afgegeven uit hoofde van een nationale wet die in overeenstemming is met richtlijn 65/65/EEG⁽²⁾ van de Raad, of moet bovendien worden aangetoond dat de bevoegde nationale instantie alvorens de bewuste vergunning af te geven de beoordeling heeft verricht die wordt voorgeschreven door de in deze richtlijn voorziene administratieve procedure?
- 2) Omvat de uitdrukking 'eerste vergunning voor het [...] in de handel brengen in de Gemeenschap' in de zin van de arti-

kelen 13 en 19 van verordening (EEG) nr. 1768/92 van de Raad vergunningen die naar nationaal recht mochten blijven bestaan naast een met richtlijn 65/65/EEG in overeenstemming zijnde vergunningenstelsel?

- 3) Valt een product dat vergunning heeft verkregen om voor het eerst in de Gemeenschap in de handel te worden gebracht zonder de in richtlijn 65/65/EEG voorziene administratieve procedure te hebben doorlopen, binnen de werkingssfeer van verordening (EEG) nr. 1768/92 van de Raad zoals gedefinieerd in artikel 2 ervan?
- 4) Zo nee, is een voor een dergelijk product afgegeven aanvullend beschermingscertificaat dan nietig?

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 1768/92 van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de invoering van een aanvullend beschermingscertificaat voor geneesmiddelen (PB L 182, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn van de Raad van 26 januari 1965 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake farmaceutische specialiteiten (PB L 22, blz. 369).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Kamer van Beroep van de Europese scholen op 29 mei 2009 — Paul Miles e.a., Robert Watson Mac Donald/Secretaris-Generaal van de Europese scholen

(Zaak C-196/09)

(2009/C 193/11)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Kamer van Beroep van de Europese scholen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Paul Miles e.a., Robert Watson Mac Donald

Verwerende partij: Secretaris-Generaal van de Europese scholen

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 234 EG aldus worden uitgelegd dat een instantie zoals de Kamer van Beroep, die is opgericht bij artikel 27 van het Verdrag houdende het Statuut van de Europese Scholen⁽¹⁾, binnen de werkingssfeer ervan valt en dus gehouden is zich tot het Hof van Justitie te wenden wanneer zij in laatste aanleg uitspraak doet?
- 2) Zo ja, moeten de artikelen 12 en 39 EG dan aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen de toepassing van een stelsel van beloning zoals dit geldt bij de Europese scholen, nu dit stelsel, hoewel het uitdrukkelijk verwijst naar het stelsel dat geldt voor de gemeenschapsambtenaren, niet toelaat de waardevermindering van een valuta die leidt tot een verlies van koopkracht voor de door de autoriteiten van de betrokken lidstaat gedetacheerde leerkrachten, al dan niet retroactief volledig in aanmerking te nemen?

- 3) Zo ja, kan het verschil in de situatie van de bij de Europese scholen gedetacheerde leerkrachten, voor wier salaris zowel hun nationale autoriteiten als de Europese school waar zij lesgeven instaan, en de ambtenaren van de Europese Gemeenschap, voor wier salaris uitsluitend deze laatste instaat, gelet op de in de genoemde artikelen opgenomen beginselen en ook al verwijst het betrokken Statuut uitdrukkelijk naar dat van de gemeenschapsambtenaren, rechtvaardigen dat de wisselkoersen die in aanmerking worden genomen om de handhaving van een gelijkwaardige koopkracht te garanderen niet dezelfde zijn?

(¹) PB 1994, L 212, blz. 3.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Augstākās tiesas Senāta (Republiek Letland) op 4 juni 2009 — Schenker SIA/Valsts ieņēmumu dienests

(Zaak C-199/09)

(2009/C 193/12)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Augstākās tiesas Senāts

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Schenker SIA

Verwerende partij: Valsts ieņēmumu dienests

Prejudiciële vraag

Moet artikel 6, lid 2, van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (¹), in die zin worden uitgelegd dat in verband met een verzoek om een bindende tariefinlichting een bindende inlichting moet worden verstrekt over identieke goederen, die dezelfde handelsbenaming en hetzelfde artikelnummer hebben of enig ander criterium gemeen hebben dat de desbetreffende goederen onderscheidt of identificeert?

(¹) PB L 253, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 27 mei 2009 door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede kamer) van 10 maart 2009 in zaak T-249/06, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), voorheen Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube”, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), voorheen Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT/Raad van de Europese Unie

(Zaak C-200/09 P)

(2009/C 193/13)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Commissie van de Europese Gemeenschappen (verteenwoordigers: H. van Vliet en C. Clyne, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), voorheen Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube”, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), voorheen Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT, Raad van de Europese Unie

Conclusies

- punt 1 van het dictum van het arrest vernietigen;
- het beroep volledig verwerpen;
- verzoeksters in eerste aanleg verwijzen in de kosten die de Commissie opkomen in deze hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

EERSTE MIDDEL IN HOGERE VOORZIENING — toepassing van het begrip economische eenheid bij de vaststelling van de uitvoerprijs

De Commissie is van mening dat het Gerecht van eerste aanleg blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting op twee punten door te verklaren: „Volgens vaste rechtspraak betreffende de berekening van de normale waarde, die echter mutatis mutandis van toepassing is op de berekening van de uitvoerprijs, kan de scheiding van productie- en verkoopactiviteiten binnen een groep die uit juridisch zelfstandige vennootschappen bestaat, niets afdoen aan het feit dat het gaat om één enkele economische eenheid die op deze wijze activiteiten verricht die in andere gevallen worden verricht door een organisatie die ook juridisch een eenheid vormt”.

In de eerste plaats heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door geenszins uiteen te zetten waarom het zogenaamde begrip economische eenheid ook mutatis mutandis van toepassing is op de vaststelling van de uitvoerprijs bij berekening van de dumpingmarge.